

بڼه حل لار، د مرکزي دولت پیاوړتیا ده

لومړۍ برخه

په کور دننه یو شمیر مذهبي، سياسي، قومي او سمټي ډلگۍ او کړۍ د افغانستان د روان کړکيچ او شخړې د حل لپاره د مرکزي دولت پیاوړتیا پرځای، هڅه کوي پر افغانانو ناکامۍ، له وخته لويديلي او د پردیو لخوا وړاندې شوی حل لاری وټي. دا ډلې ټپلې چې د گاونډیانو او بهرنیانو له ملاتړه برخمنې دي، د کړکيچ د حل لپاره کومه اغیزمنه ملي تگلار او وړاندیز نه لري، بلکې د مرکزي دولت د پیاوړتیا په مخنیوي سره نور هم د کړکيچ پر اور تیل پاشي.

د دی کریو یو شمیر یوازی نیوکې اوسپوتاژ کوی او دسیسي جوړوي او د سمون وړاندیز نلري. خو افغانانو ته پر ستونزو د بري لپاره، د مرکزي دولت له پیاوړتیا پرته بله اسانه او ارزانه حل لار نشته.

د افغانستان د ملي جبهې او ملي ائتلاف په نوم ډلگۍ چې مشري یې د خو تنو پخوانیو جگړه مارو په لاس کی ده، د افغانستان د روان کړکيچ د حل لپاره د ریاستي نظام پر ځای پارلماني او د مرکزي پیاوړي دولت پرځای، د کمزوری او پاشلی دولت چې بلاخره فیډرالیزم ته لار اواره کړي، غوښتنه کوي. کاشکی دی ډلو او گروپونو نوموړی حل لار د ولسونو له منځه د راوتلی غوښتنی پتوگه وړاندې کولای، خو له بده مرغه دلته هم ولسونه لکه په نورو برخو کی د تل پشان له یاده وځي او د ولسونو له خبرتیا پرته داسی طرحی د خپلو شخصي گټو او ملي ضد موخو د پلټتابه لپاره هغه هم پر دولت باندی د فشار د یوی وسیلی پتوگه کارول کيږي. دا ډلې یوخوا په دولت کی شاملی دي او لوری چوکی لري او بلخوا په ریا او درواغو سره د دولت د اپوزیسیون دعوی کوي. د اپوزیسیون په دریځ کی پر دولت باندی د جوړونکو نیوکو او وړاندیزونو پرځای چلوټو او دسیسو ته مخه کوي او په دولت کی دننه بیا هر ډول وړانکاری او سبوتاژ ته لاس اچوي. دوی د دولت په دننه کی همکاري نه کوي او له دولته بهر د اپوزیسیون حیثیت او وړتوب نه لري. دوی په دواړو سنگرونو کی یانی هم د دولت په دننه او هم له دولت څخه بهر، د مرکزي دولت د پیاوړتیا مخه نیسي او په دواړو لارو د دولت پښی وهي.

بل ډلو دی ډلو خپلو لیکو کی او یا هم د ائتلافونو په بڼه د دیموکراسۍ، بنځو او د بشر حقوقو په بوللو او د پارلماني نظام د بنیگنو په نوم یو شمیر روشنفکران او کین لاسي ځان سره ملگري کړي او د دوی په مټ د دیموکراسۍ او مدني حقوقو د خونديتابه په سندره خپل کومي څیروي، خو دا له پامه غورځوي چې د گروهی او موخو په لحاظ جمعیت او نظارشورا په دیموکراسۍ هیڅ باورنه لري. جمعیت او نظارشورا په خورا بڼه صورت کی هم د پان اسلامیزم، سیکتاریزم او ایران سره په تړاو د فارسي د ژبني فاشیزم د بنوونځي شاگردان گڼل کیدای شي، که نه په حقیقت کی یوازی غله او ډاکوان دي.

همداراز دوی ته که نظام پارلماني او یا ریاستي وي توپیر نلري، دوی به د حکومت په هره بڼه کی ملي ضد موخی پلي کوي او د جهاد او ملي مقاومت ترانه به ژوندی ساتي. پارلماني نظام که د دیموکراسۍ پر ستونو ولاړ وي د اسلامي جمعیت او نظارشورا ورسره څه مینه او لیوالیتیا نشته. اوس نو که روشنفکران او کین لاسي، له جمعیت سره د دیموکراسۍ د پلټتابه په موخه او یا د پارلماني نظام په غوړو او بنکلو جملو ملگري شوي وي، هم ځان او هم نور تیرباسي. دوی باید خپلی لیکۍ له دغو دیموگوانو (ولس تیرایستونکو) څخه راجلا کړي.

بل ډلو که چیري اوس نظام پارلماني هم وای، په قوي گومان به په هغه صورت کی دی ډلو بیا ریاستي نظام غوښت او په بله بڼه به یی د مرکزی دولت پر وړاندی غوغا پورته کوله. ددی ډلو لیدلوری او کړنلار د افغانستان د ملي گټو او ارزښتونو سره اړخ نه لگوي، د نظام څرنگوالی او د حکومتونو بڼی او شکلونه دوی ته د لنډمهاله موخو په برید کی گڼل کیدای شي.

دپاڼو شمیره: له 1 تر 2

د هیواد د شمالي ولسونو په استازیتوب هم ددی ډلو ادعاوی، واقعیت سره سمون نه لري. دا ډلی د شمال ولسونو د گټو استازیتوب نه کوي، بلکې دی ډلو کی د شمال غله او ډاره مار راټول شوي چی نه یوازی نور افغانستان یې چور کړ بلکې د شمال خلکو ته یې هم په کور کی کالي او لیمخي پرینښودل.

هیواد کی د سولی د خبرو په تړاو هم دا ډلی ژمنی نه دي. سوله، نظم او د قانون پلټنوب د دوی له گټو سره په ټکر کی دي. هر څونه چی هیواد کی بی امنی او گډوډي وي، د دوی اسونه په کی ښه ځلي. له دی کبله په قطر یا بل هر ځای کی طالبانو او یا د دولت له نورو مخالفینو سره د جوړ جاري خبری پر دوی باندي بدی لگي او د هغو په وړاندي تر ممکنه حده سخت غبرگون ښی .

د دوی یو شمیر په دی اند دي او وایی « طالبانو سره په قطر کی د سولی خبری اتری، کابل دولت او طالبانو سره په خبرو کی د سعودي عربستان د منځگرتوب هڅی، کابل دولت سره د اسلامي گوند خبری او همدارنگه دی خبرو کی د کابل دولت د د زیاتی وندي لپاره هڅه، هغه پتی او خطرناکه لوبی دي چی سیاسي کارپوهان او د افغانستان خلک یی اندیښمن کړي دي. خاوران بریښناپاڼه»

په پورته څرگندونه کی چی د افغانستان د خلکو نوم اخیستل شوی او بیا دوی په خپل گومان دا خلک اندیښمن ښوولی، هڅه شوی چی د سولی د مخالفو کړیو اندیښني پتی کړي. که نه، روند هم پوهیږي چی د سولی لپاره افغانان څونه لیواله دي او غور په اواز دي چی د سولی خبری به څه وخت عملي جامه واغوندي او هیواد ته به کله سوله راشي.

دا ډلی افغان دولت سره، د یوه موازي دولت په څیر خان سیال او حریف گڼي. یا په دولت کی خان بل دولت بولي.

که افغان دولت غواړي په قطر یا بل ځای کی د دولت له مخالفینو سره د روغی جوړی خبری مخی ته یوسي، دوی باید هم په برلین او یا کوم بل ځای کی د مرکزي دولت په مخالفت او د هغه لپاره د نوي سردرد په رامنځته کیدو کی چوپ پاتی نه شي. که د دولت پلاوی د سولی د خبرو لپاره پاکستان یا کوم بل هیواد ته ځي، دولت باید له دی ډلو اجازه واخلی او یا د دولت پلاوي سره موازي باید د دوی پلاوی هم ملگری وي. که داسی ونه شي د دوی په اند بیا سیاسي کارپوهان او د افغانستان خلک اندیښمن دي! که طالبان او نور وسلوال مخالفین په وسلواله بڼه د مرکزي دولت مخالفت کوي، دا ډلی مرکزي دولت ته په کور دننه او د افغان حکومت دننه دایمي سردرد گڼل کیږي.

لنډه دا چی د ملي جبهی او ملي ائتلاف پنوم جوړی شوی ډلی، د مرکزي دولت او سولی سره حساسیت لري. که مرکزي دولت غښتلی شي، د سولی په راوستلو کی غوڅ کار کولای شي او که سوله راشي بیا به هم د مرکزی دولت په پیاوړتیا کی مرسته وکړي او دا دواړه هغه څه دی چی ددی ډلو په زړه نه ځایيږي او له گټو او موخو سره یې ټکرکوی!

دوی په لنډ مهال کی د پارلماني نظام او ورپسی د فیډرالي نظام سندرته توده ساتي خو په اوږدمهال کی د افغانستان په پاشلو، د خراسان، لوی ایران او فارسي حوزی په رامنځته کولو کی ځان ژمن بولي.

که حالات راستانه او ولکه نه شي، دوی به له دغو موخو په کم څه راضي نه شي!

ادامه لري